2 Σεπτεμβρίου 2014

Άγγελοι – π.Ανδρέας Κονάνος

/ Γενικά Θέματα

σκίτσο: Δημήτρης Αγγελούσης.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

Μέρες δύσκολες για Αγγέλους.
Χρονιές σκληρές για Αγγελούδια.
Εποχές σκοτεινές για Αγγελοφάνειες.

Δεκαετία, λένε, των συσσιτίων, της πείνας και της φτώχειας.
Για να σε νιώσω Άγγελέ μου,
θέλω χορταστικό να’ ναι τ’ άγγιγμά σου φέτος.
Ζητώ να νιώσω το στομάχι μου γεμάτο
μετά το πέρασμά σου.

Ή να με πάρουν αύριο τηλέφωνο
και να μου πουν ότι δεν έσκισαν
πάλι την αίτησή μου.
Δουλειά.
Μπορείς να δώσεις και σε μένα μια δουλειά
στη γη ετούτη;

Για να κοιτάξω ευγνώμων τα Ουράνια,
και να πιστέψω πιο θερμά!

Ή, αν τα θαύματα αυτά είναι τεράστια,
και δεν τ’ αξίζω τέτοιος που ‘μαι,
μπορείς τουλάχιστο τη θλίψη να μου πάρεις
που με τυλίγει από παντού ολημερίς;
Μπορείς να δείξεις και σε μένα το φτωχό
κάτι απ’ το χαμόγελό σου;
Λίγη χαρά,
που σίγουρα σου περισσεύει,
στείλε κι εντός μου.
Άγγελε.

Πάντως,
βαρέθηκα να ακούω
απλώς να μου μιλούν για σένα.
Λόγια, κηρύγματα και ομιλίες.
Θέλω φέτος στη γιορτή σου, Άγγελέ μου,
κάτι πιο χειροπιαστό.

Δεν έχω θράσος, μη με δεις έτσι.
Ούτε με ασέβεια προκαλώ.
Σε προσκαλώ.

Δεν απαιτώ. Επαιτώ.
Σαν τα παιδιά των φαναριών,
μ’ ελάχιστο το φως εντός μου,
παρακαλώ:

Άγιε Άγγελε,
ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής
και ταλαιπώρου μου ζωής.
Μη εγκαταλείπης με.

π.Ανδρέας Κονάνος

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr